

[Justitsministeren.]

kurslovsudvalget i tvivl om, hvorvidt der er behov for en sådan bestemmelse.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om svangerskabsafbrydelse [af Inge Krogh m. fl.].

(Lovforslag nr. 101. Fremsat 6/3 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Orla Møller):

Ingen kan have noget imod oplysning eller vejledning, og slet ikke når det drejer sig om så alvorlige sager som en svangerskabsafbrydelse.

Når jeg alligevel er betænkelig over for det lovforslag, som kristeligt folkeparti har fremsat, skyldes det, at der er en mulighed i den gældende lovgivning for, at både oplysning og vejledning kan fås.

Spørgsmålet blev meget indgående drøftet, da den nugældende lov var til behandling i folketinget i sin tid, og der blev under udvalgsbehandlingen stillet ændringsforslag, hvorefter vejledning skulle være obligatorisk. Dette forslag blev forkastet med 84 stemmer mod 62, og 12 medlemmer undlod at stemme. Der kan naturligvis være sket ændringer i folketinget siden da.

Det, som var flertallets opfattelse dengang, var, at hensynet til vejledningsopgaven var tilstrækkeligt tilgodeset gennem den frivillige vejledningsordning. Jeg kan i den forbindelse henvise kort til bemærkningerne til lovforslaget, hvori der står, at efter mødrehjælpens erfaringer er en tvungen vejledning af ringe praktisk værdi. Den kvinde, der har besluttet sig for svangerskabsafbrydelse, og som efter loven har ret hertil, vil let føle en tvungen vejledning som en pression og en forsinkende formalitet, der skal overstås, men som er uden interesse for hende i øvrigt. Dette ville i så fald medføre et spild af kvalificeret arbejdskraft, der er hårdt brug for i mødrehjælpens almindelige hjælpearbejde.

Jeg mener stadig væk, at grundbetragt-

ningerne i disse linjer er holdbare, og jeg er betænkelig ved den forhaling af sagerens behandling, som lovforslaget vil kunne indebære.

Heller ikke forslaget om, at barnefaderen skal have mulighed for at deltage i rådgivningen, er efter min opfattelse anbefalelsesværdigt.

Jeg vil gerne tilføje, at det for mig er væsentligt, at man nu lader den ordning, som vi for kort tid siden gennemførte efter meget grundige overvejelser, få tid til at virke i praksis. Forslagsstillerne har i hvert fald efter min opfattelse ikke kunnet dokumentere, at en ændring er påkrævet, og af disse grunde kan jeg ikke anbefale lovforslaget.

Tastesen (S):

Det, som man først iagttaget, når man kaster et blik på kristeligt folkepartis forslag om ændring af lov om svangerskabsafbrydelse, er, at man ikke ønsker at ændre selve loven og dens principper og føre den tilbage til, hvad den var før, således som et forslag fra kristeligt folkeparti gav udtryk for i efterårssamlingen. Jeg opfatter det som en erkendelse af, at der er et klart flertal for, at den nuværende lov skal bevares her i folketinget, og at kristeligt folkeparti nu erkender den situation og derfor vil nøjes med at sætte ind over for en enkelt paragraf, nemlig hvorvidt den grundige orientering, som skal gives, skal være frivillig eller obligatorisk.

Vi hørte justitsministeren henvise til folketingsbehandlingen, og da var der et klart flertal for, at denne vejledning skulle være frivillig. Det står jo enhver frit for, om man ønsker at gå til de sociale myndigheder, nu mødrehjælpen, senere social- og sundhedsforvaltningen, socialcentrene i amtet, eller om man ønsker at gå direkte til lægen, og lægen skal jo gøre opmærksom på denne mulighed for vejledning.

Det, sagen efter min og socialdemokratiets opfattelse drejer sig om, er at komme det store antal aborter, der er konstateret i 1974, til livs ved foranstaltninger, der bringer tallet ned, og det er det, jeg mener udvalgsarbejdet bør koncentrere sig om. Vejen frem her må være for det første oplysningsarbejde om prævention, for det andet billig-gørelse af præventionsmidler og for det